

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita, Et Gestis S. Francisci Xaverii È Societate Iesv
Indiarvm Apostoli Libri Qvatvor**

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1666

32. [14.] Summa in itinere Indico paupertas Xauerj.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10854

16 *De Vita & gestis S. Franc. Xauery.*

animo lustremus, quocumque horum peruenit sonus hominum Apostolicorum, censeamusque si possumus populos quos Christi retibus conclusere, omnes ab hac Petri nauicula profectos agnoscamus; ac laborum quidem ab iis susceptorum, tam felici prouentu, ut nunquam Roma Imperij sui fascibus tot gentes domuerit, quot Ecclesia Rom. Christi Prædicatione deuinxit. At enim eorum quos Petri sedes in eam plicationem destinauit, nemo tantis promovit spatiis, nemo eos attigit limites quos patrum nostrorum memoria Xauerius calcavit: qui à Paulo III. ad Insulas, & remotissimas Nationes ire iussus, expanso in ultimum Orientem reti, inuoluit piscium tam innumerabilem copiam ut crebore sociis cogeretur innuere quod ad opem ferendam accurrerent. Proinde Xauerium (Beatissime Pater) è sua illa plicatione Orientali faustissima, reducem exerce, tanta populorum, tribuum ac linguarum multitudine stipatum, ut iniri earum non possit numerus, agnosce; nauicula Petri, quanta sit virtus, & efficacitas; quantum possint illius retia; quam fructuosa fuerit piseatorum suorum industria, &c.] Hæc illi à me ex Italico redditæ, quod ipsissima eorum latina verba, non potuerim reperire.

32
Summa in iti-
nere Indico
paupertas
Xauerij.

Nauigatuero igitur quamprimum Xauerio, Castaneriae Comes Ataidius, classis procurator quæ suopte instinetu, quæ Regis mandato, prolixe omnia detulit, rogauitque sibi scripto tradi quæcumque ad iter, vñi futura crederet; quod & alij factabant qui Regis sumptibus erant in naues imponendi. Verum Xauerio qui nihil cuperet, querendum nihil fuit, ortaque hinc mira comitatis, inde humilitatis sanctæ pulchra contentio, urgente Ataidio ad vñsum regiæ liberalitatis; obstante Xauerio, ne sibi thesaurus sacræ paupertatis immixueretur, in quo vno haberet omnia, proindeque re nulla egeret. Ne quid tamen illa virtutis constantia superbum oleret, aut fastidiosum, flecti se denique passus est, ut pios aliquot ab Ataidio libros admitteret; sibique, ac sociis duobus Paulo Camerti, & Francisco Mansilla gausapina singula, crassiori opere ac vili coacta quibus post promontorium bona spei, aduersus immanis frigora se munirent: tam pauca Comes pro nullis habuit; institut igitur humanissimis precibus, ne abnueret saltem familiarem seruulum; id enimvero, si minus ad vñsum, necessarium certè ad dignitatem esse: fore id denique Apostolico Nuntio maximè indignum, Si cum nautica, & vectorum face, pannos eluere spectaretur, & communem ad focum, cibos sibi cum iis coquere: crediderat Comes vbi precibus non dabatur locus; datum iri decoro, & rationibus, ex eo in speciem, & ab dignitate Officij peritis; re autem ipsa ex Philosophia inani, etiam in diuinis Magisterium afferante, in quibus ut ait Apostolus, tam stulta est, quam stulta illi, tametsi falso, Christi sapientia videtur. Itaque responsione hac Comiti satisfecit; non sibi modò, sed quibuslibet etiam qui erant in nau ea ministeria practicarum; non posse illa, nisi ex pretij ignoratione, haberi vilia, nec dedecorare Nuntij dignitatem. Quod enim adderet, plus nimio abi-
ci sublimitatem eius gradus, istiusmodi cautiones de inanitatibus produ-
ctas.

Etas fumo eò rem Christianam redegitse ubi tunc misere iacebat. Hinc vero postea classis Procurator abitinentiam hanc Xauerij prædicans plus sibi iactabat fuisse negotij ad perpellendum Xauerium, ne paucos libellos, & rusticas penulas ingestas reiceret, quam ad explendam aliorum, nunquam satis expletam cupidinem. Hoc ergo tantulo, ad tantum iter insuetus Xauerius, S. Iacobi Prætoriam consedit, in qua illum secum Alfonsus Martinus de Sosa, Indiarum Pro rege Gubernator habere voluit, tandem anno 1541. Aprilis 7. passis è Tago velis in altum mare auris adflantibus classis mouit.

15. Gauli regij maiores quos Lusitania ad Indos, vasto committit Oceano, tam capaci sunt mole, ut portent pene integros populos, præter pondus immensum mercium. Naarchos enim, & turbam nauticam; milites arcium præsidios; ministros regios, iisdem præfectos arcibus; & suis plærumq; cum familiis mercatores; mancipia, & seruos omnis generis, ad ostingentes, & mille, pluresque interdum capiunt; & sua omnibus præbent concluia, pro cuiusque gradu laxa vel angusta: merces verò iis imponendas, dum iacent in littore nemo credit posse nauis omnes una contineri; cum tamen illius partem vix infimam quandoque implent, præter comparatum mille hominibus alendis, mensum octo comeatum. His ædificandis, armundis, instaurandis non potest alia quam regum magnificientia par esse. Sentinam inter, & tectum spatia, quinque ut minimum extant tabulatis, (maxime in Gaulis veteribus, quibus multum nostri de magnitudine concedunt) illic amona cibaria, mercimonia, arma, tormenta ænea, nonnunquam octoginta, ordinatim digesta, suum singula locum habent; præter suas ad puppim, & proram speculis velut arcis illius mobilis turres duas, & propugnacula. Qui vero essent in vñis bellicos constructi, corum latera muro cingebantur lapideo, inter crastiores tabulas medio, nec levioribus munimentis sat turi credebantur aduerlus tormentorum globos, & tempestatum, marisque impetus, quod vbi concitatum furit, tam horrendo verbere illos quatit, ut frangi necesse sit, si debiliori armatura muniantur. Ex malis quatuor à fundo surgentibus decumanum trabes compingunt magnæ, gomphis vnam in arborem consortæ ferreis & fastigiat speculatoria corbita viginti saltem pugnatorum capax: licet verò hic tanto & corpore nitatur, & pondere, & firmis circum sublieis fulcietur, vinciaturque catenis immanibus, subinde ventorum rabi pulsatus, frustatum dissilit, ut si foret arundo fragilis: antennæ denum, rudentes, vela duodecim, fori, anchoræ, transstra, & reliqua, huic moli respondent; nauigationis tempus, ventorum ludibrium metitur; autem tamen aucta maiorem in modum peritiae nauticæ, nisi qui casus aut naues deflexerit, aut tardarit, post sextum mensem Goæ anchoras mitunt. Quo temporis spatio Africae totius circuitu fulcenda sunt milliaria ad quindecim millia.

16. Nam Vlyssipone, Maderam proras, ad quartam Africi ex magneticō gnomone obuerunt, inde ad vitandam Canariarum malaciam per extēriora Fauonij ad Palmam insulam tenditur, Promontorium vitide, & mon-

15
Moles navium
ex Europa in
Indianis.

16
Vlyssipone
Guam itz.

C tem.